

entorçinar-se v. pron. entorçinar-se

~~entorçinar-se~~

l'immediat

entorn de

entornat -ada adj. to, ple de presumpció

entorcillat -ada adj. Retort

entorn m. Contorn, esp.

(pl. Voltants). Es entorns de la vila,
del castell | a l'entorn, tot a l'en-
tor, loc. adv., al voltant. Arreu -
garen les tropes tot a l'entorn del
castell. || Entorn de, al voltant de,
als volts de. Entaven tots entorn del
llit. Entorn de mitja nit. Entorn
de dues roves